

ORTADOĞU'NUN İSYANKÂR NABZI

Temel DEMİRER*

*"Ben doğacak yeni
sabahların çan sesiyim."*¹

Ortadoğu'nun kilit önemdeki "Filistin Sorunu"ndan; hem de Baudrillard'ın, "Uçağın hiç düşmeyişinden değil de, bir daha hiç yere inmeyişinden korkarım," sözleriyle karakterize olan ilişkiler ağındaki bir "suni denge" koşullarında söz etmek kolay değil; hatta çok zor...

Çünkü bu soru(n), birçok şeyden hatta her şeyden söz etmenizi kaçınılmaz kılar; bu nedenle de çok kapsamlı ve giriftir. Yani soru(n) sadece, Filistin isyanı ile Siyonist işgal arasında olmadığı gibi bölgeselin de ötesinde uluslararasıdır.

Örneğin yakın geçmişte yaşanan Gazze trajedisi, oluşumu ve ortaya çıkardığı sonuçlar itibariyle yerel veya bölgesel falan değil; tümüyle uluslararasıdır.

'The Daily Star'ın bir "başyazı"sındaki saptamasıyla, "Gazze halkının topluca cezalandırılması, çatışmanın artması için kusursuz bir plan gibi. Üstelik bu sırf İsrail'in değil, tüm dünyanın suçudur... Uluslararası toplum sessiz kalarak XXI. yüzyılda meydana gelen en utanç verici zulümlerden birine etkin bir biçimde onay vermiş oluyor."

Böylesi bir "onay" olmasa; Filistin isyanı ile Siyonist işgal arasındaki "denge(sizlik)" de bugünkü gibi olmaz, olamaz...

Ortadoğu'daki Siyonist işgal, emperyalist Kuzey'in (Batı da diyebilirsiniz!) Ortadoğu'nun bağına saptadığı ırkçı bir hançerdir...

"İrkçı" dedim; bu uluslararasıdır; kolektif özellikler taşımaktadır.

Mesela "Gazze'deki korkunç katliam birçok etkenin sonucu. Bu etkenlerin ilki Siyonist ideolojide saklı olan barbarlıktır... Bütün yaşanan, Umberto Eco'nun

---

* Araştırmacı, yazar.

1 Thomas More.

dediği gibi, insanlığın barbarlığa dönüşüdür. Siyonist uygulamalar, savaş suçları ve Siyonistlerin işlediği insanlık karşıtı suçlar kabul edilir bir durum aldı. ABD ve diğer büyük devletler, işgale boyun eğmiş bir halka uluslararası koruma sunmak yerine İsrail'e koruma sunuyor. Bu durum BM'nin saygınlığının yerlerde sürenmesine kadar vardı."²

ABD'den BM'ye kadar uzanan yelpazede dünya gericiğiyle iç içe olan Siyonist işgal; aklın sınırlarını zorlayan sınırsız/kuralsız bir vahşettir...

İsrail ordu sözcüsünün, "Askerlerimiz bir buçuk yıldır Necef Çölü'ndeki küçük bir Gazze modelinde eğitim gördü," diye tarif ettiği ön hazırlıklı vahşeti en iyi; Gazze Şeridi'nde siviller sığınacak yer ararken, 20 yaşındaki Fida Basal'ın, bacağı kopan 18 yaşındaki kız kardeşi için, "Merhametin yok mu Allahım!" sözleriyle betimlenen isyanı tarif eder!

Söz konusu Siyonist sömürgeciliğin elbette bir de ekonomi-politikası vardır.

Bu meseleye ilişkin olarak Naomi Klein'a göre, savaş ve terörist saldırılar yoğunlaştıkça Tel Aviv Borsası bu krizlere paralel olarak yükselmekte. Dolayısıyla genel olarak, global ekonominin durumu gibi, İsrail'deki politik durum tam anlamıyla bir felaket olsa da ekonomisi tarihinin en güçlü noktasında. 2007 yılının büyüme oranları Çin ve Hindistan'la yarışıyor.

Bu, İsrail ekonomisinin savaşa ve kargaşaya dayanıklı, sağlam yapısını göstermiyor. Aksine, bu durum İsrail'in, ekonomisini tam da savaş ve kargaşa üstüne inşa etmişliğinin kanıtıdır.

Robert Fisk'in, "Batılı siyasetçiler Gazze'deki tümüyle orantısız katliamın, neredeyse 1948'den beri bir günde kaydedilen en büyük 'ölüm enflasyon oranı'nın karşısında kafalarını kuma gömdü," deyişiyle anlattığı vahşet ya da Rachel Corrie'ye³ veya insan(lık) karşı işlenen suç, aynı zamanda bir kâr sektörüdür de!

ORTADOĞU DÜZLEMİ

Gerçekten de böyle! Hindistan Stratejik Öngörü Gurubu'nun yaptığı araştırmaya göre, Ortadoğu'daki çatışmaların 20 yılda (1989-2009) bölge ülkelerine toplam maliyeti 12 trilyon dolar civarındadır.

Bu yıkım rakamlarının coğrafyasında barışın ilk adımı, verili yıkımı örgütleyen emperyalist ve Siyonist işgalin nihayete erdirilmesinden geçerken; gerçeğe sırt dönenler, Obama "kerameti"ne sarılıyorlar!

2 Muhammed Seyid Said, "Gazze Katliamının Sorumlusu Kahire", Bedil, 29 Aralık 2008.

3 Barış eylemcisi Rachel Corrie, İsrail ordusunun Gazze şeridinde Filistinlilerin evlerini yıkmasına engel olmaya çalışırken bir buldozer tarafından ezildi.

Amerikan 'New Yorker' dergisinin yazarı Seymour Hersh'ın, gazetecilerin Obama'ya hâlâ körlemesine âşık olduklarını düşündüğünü belirterek, "Her zaman iktidarda olanın büyüüne kapılmadan kontrol altında tutmakta yarar var," uyarısını yüksek sesle dillendirdiği koordinatlarda "kazın ayağı" hiç de öyle değil!

Bunun böyle olduğunun en çarpıcı örneklerinden birisi ise Gazze Vahşeti'dir!

GAZZE VAHŞETİ

Siyonist saldırganlığın yarattığı Gazze vahşeti tablosu, tüm canlılığıyla hâlâ belleklerdedir...

İsrail Gazze'yi kapalı askeri bölge ilan edip gazetecileri men etti. Savunma Bakanı Barak, "Sonuna kadar topyekûn savaştayız," dedi!

Kızılhaç, "Gazze'de topyekûn insani kriz var," vurgusunu yaptı...

"Gazze'deki çocukların yüzde 20'sinin ' travma sonrası stres sendromu'yla karşı karşıya olduklarına dikkat çekiliyor."

1.5 milyon Gazzeli'nin çoğunluğu, su, elektrik ve diğer temel malzemelerin eksikliğiyle boğuştu.

BM'ye göre, 1.5 milyonluk Gazze'de 750 bin kişi yoksulluk sınırının altında yaşam savaşı verirken; İsrail'in insani yardımları engellemesi büyük sorun teşkil etti.

BM, İsrail'in ambargosu nedeniyle Gazze'ye dağıtılacak gıda stokunun tü-kendiğini ve 750 bin Gazzeliye sağlanan gıda yardımını bir süre için durdurmak zorunda kaldığını açıkladı. İsrail'in Filistinlilere yiyecek ve ilaç taşıyan 30 kamyonun girişini engellediği bildirildi.

BM'nin 1.5 milyon Filistinlinin kuşatma ve bombardıman altında yaşadığı Gazze'ye dair tespitleri şöyle:

Ortalama 20 dakikada bir hava saldırısı düzenleniyor, saldırılar gece sıklıkla oluyor. İsrail, yollar, altyapı, hükümet ve güvenlik binaları dahil geniş çaplı bir yıkıma imza attı.
250 bin insan elektriksiz kaldı. Gazze'nin tek santrali yakıtsızlıktan kapalı.
Sular beş ya da yedi günde bir-iki saat akıyor. Arıtma olmadığından günde 40 milyon litre lağım Akdeniz'e akıyor. Altyapının bombalanmasıyla lağım sokaklara taşı. Beyt Hanun'da 48 saatte su ve kanalizasyon şebekesi beş kez bombalandı. Yedi çeşme yerle yeksan oldu.
Isınmada kullanılan yakıt ve mutfak tüpü kalmadı. Karaborsada mutfak tüpünün fiyatı 10 misli.
Gazze'nin petrolünü temin eden Nahal Oz'daki hatlar operasyon başladığından beri kapalı.

Gazze nüfusunun yüzde 80'inin yaşamı insani yardımlara bağlı. Marketlerde yiyecek kalmadı. Un, pirinç, şeker, süt ürünleri ve konserve sıkıntısı had safhada. 20 ekmek fırını un ve yakıt yokluğundan çalışmazken ekmek fiyatları üç katına çıktı.

Gazze'deki ablukaya saldırılar da eklenince sağlık sistemi çökme noktasına geldi. Doktorlar ilaç ve elektrik olmadan operasyon yapıyor. Yaralılar anestezi olmadığından uyu-tulmadan ameliyat ediliyor. En büyük hastane Şifa'da günde 20 saat elektrik yok.

Evet İsrail'in Gazze saldırısındaki kurbanların yarıya yakını sivil!

Gazze saldırısında Filistinlilerin kayıpları enkazdan çıkarılanlarla 437'si çocuk, 110'u kadın, 123'ü yaşlı 1330'e ulaştı, yaralı sayısı 1890'ı çocuk olmak üzere, 5 bin 450. İsrail'in kayıpları ise 9'u asker, toplam 14'tür. Sadece bu bile İsrail'in Gazze'ye ne denli orantısız bir güçle saldırdığını yeterince ortaya koymaktadır.

Özetin özeti İsrail askerlerinin, Gazze operasyonu sırasında yaşananlar hakkında anlattıklarına ilişkin olarak 'Ha'aretz' ile 'Maariv' gazetelerinde yer alan haberlere göre, saldırılara katılan İsrail askerler, savunmasız sivil Filistinlilerin askerler tarafından öldürüldüğünü anlattılar...

Bu yıkım tablosunda her şeylerini yitirmiş bu insanlar, savaşın kâbusunu untabilmek için uyuşturucu etkisi olan haplara sarılmış. 'Tramadol' etken maddeli ağrı kesici ilaç "rahatlatıcı" etkisi öğrenilince ciklet gibi kullanılır olmuş. Aslında reçeteyle satılan bu hap Mısır'dan tüneller yoluyla getiriliyor. Gazze'ye yaraları sarmak için gelen psikiyatrları şoke eden bu alışkanlığı, Şifa Hastanesi Müdürü Hüseyin Aşur doğruluyor: "Çocuklar bile biliyor. Geçen Ramazan polis 500 kutu Tramadol yakaladı. Sağlık Bakanlığı önlemeye çalışıyor. Polisin narkotik birimi harekete geçti." "Halkımız işgal yorgunu, savaş yorgunu. Düşünmek istemiyor, kaçmak istiyor" diyor.

Evet Gazze vahşeti böyle!

Refat Nasif'in deyişiyle, "İsrail'in Gazze savaşının sebebi, direnişin attığı füzeler olamaz. Zira saldırı Filistin seçimleri sonrası Gazze'ye dayatılan ve uluslararası toplumla bazı Arap rejimlerinin desteklediği ablukayla başladı, savaşla zirveye çıktı."

"İyi de Siyonist saldırganlık ile ne oldu" mu?

Bu konuda Abdulbari Atwan, "İsrail'in Gazze'deki saldırıların Filistin sorununu yeniden vitrine taşıdığını, direniş kültürünü güçlendirdiğini, Arap sokaklarını canlandırdığını ve kenetlenmeyi sağladığını" savunuyorken; Filistinli sivillerin ince bir hesap sonucu öldüklerini söyleyen İsrail ordusundan emekli asker Simcha Leventhal de itiraf ediyor: "22 gün süren saldırılar Hamas'ı zayıflatmak yerine güçlendirdi... Ağır bir darbe alan Gazze'deki halk, bundan sonra daha ılımlı"

lı olmayacak. Aksine, ulusal hissiyat darbeyi vuran tarafın, yani İsrail devletinin daha önce hiç olmadığı kadar aleyhine dönecek. Bize yönelen her saldırının ardından kamuoyu görüşü nasıl İsrail sağına yaklaşıyorsa, bu büyük saldırının ardından Gazze’de de aynı şey yaşanacak...”

MEDYANIN MARİFETİ

Bir parantez açmak gerekiyor.

Buncası olurken; ya medya mı? Onlar da bu katliamın bir parçası!

Örneğin İsrail televizyonları, radyo bültenleri ve gazeteleri Gazze Şeridi’nden atılan roketlerin yarattığı hasar ve dehşet içinde sığınaklara sığınmış İsraili sivillerle savaşta ölen üçü sivil 13 kişinin ailelerinin acılarını yansıtan haberlerle doluyken, Gazze’de yaşananlar pek az yer bulabiliyordu.

Ayrıca İsrail’in 27 Aralık’ta başlayan ve 18 Ocak’ta sona eren Gazze saldırıları sırasında ABD basın yayın organlarının birçoğunun Filistinli sivillerin katledilmesini görmezden gelen bir yayın politikası izlemesi Amerikan medyasının Ortadoğu sorununa bakışının ne kadar “tarafsız” olduğuna ilişkin tartışmaları alevlendirdi.

Yaser El Zeatire’nin deyişiyle, “İsrail’in Gazze’de uyguladığı medya karartmasının iki sebebi var. Katliamların üzerini örtme ve İsrail ordusunun direniş kadar kahraman olmadığını saklama isteği”dir!

Sadece onlar mı? Elbette değil!

BBC, yardım kuruluşlarının ortak kampanya duyuruları için iki dakika ayrılmasını öngören 46 yıllık anlaşmayı sıra Gazze’ye gelince bozdu. Kızılhaç, Oxfam ve Save the Children gibi 12 örgütün şemsiye kuruluşu Felaketler Acil Komitesi’nin Filistinlilere yardım duyurusunu yayımlamayı reddetti!

Parantezi kapsayarak devam edersek...

“SAVAŞ SUÇU”NA BATI (KUZEY) “TOLERANSI”

“Uluslararası Af Örgütü, İsrail’in Gazze’de savaş suçu işlediğini açıklayıp; Örgütün 22 günlük saldırına dair yayınladığı 117 sayfalık raporda İsrail’in, binlerce evi yıkıp 300’ü çocuk yaklaşık 1400 kişiyi katlettiğine dikkat çekildiği hâlde medyasından her şeyine Siyonistlerin yanında saf bağlayan Batı (Kuzey) “toleransı”, İsrail’in savaş suçları konusunda da “üç maymun”u oynamaktadırlar!

Ancak “tarafsızlık” kisvesi altında oynanan “üç maymun” fragmanının unuttuğu Baraccio’nun, “Tarafsızlık, geri tepen bir armağandır,” sözündeki kaçınılmazlıktır.

Öyle de olmuştur, olmaktadır da!

O hâlde şu "tarafsızlık" söylenceleri konusunda René Descartes'ın, "Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, yaşamında bir kez olsun bütün şeyler hakkında şüphe et," sözünü anımsayarak sıralayalım...

Simon Tisdall'ın, "İsrail'in Gazze'deki eylemleri gibi meseleler soruşturulmadıkça uluslararası hukukun amacına ulaşması zor," saptaması dikkate değer değil; bundan daha önemli bir şey var: BM, Gazze'de işlenen savaş suçlarını araştırarak kurulun başına, Güney Afrikalı bir Yahudi olan savcı Richard Goldstone'u atadı!

Bu; çifte değil çok standartlı Batı'nın (Kuzey'in) ne olduğu, ne yaptığı konusunda her şeyi gözler önüne seren bir olgudur!

Durum, evet tam da bu! Bu da "yapıl(may)anlar"ı devreye sokuyorken...

Ahmed El Kadidi, "Her fırsatta insan hakları ilkelerini dillendiren Avrupa, Gazze'de yasak silahların kullanılmasına ve yüzlerce sivilin öldürülmesine ses çıkarmıyor..."

Amira Haas, "Gazze'ye bağlı konferansında aslında İsrail işgali için yardım toplandı. Toplanan miktar ABD'nin İsrail'e düzenli yardımının gölgesinde kalırken, Gazze'nin yakılıp yıkılmasında da bu paralar sayesinde geliştirilen silahlar kullanıldı. Batılı ülkeler sözlüklerinden 'işgal' sözcüğünü çıkardı..." diye haykırıyorlar...

Bunların böyle olduğuna "itiraz" eden, edebilecek biri var mı? Zannetmiyorum! Gerçek(ler) orta yerde...

İsrail ordusunun Gazze'de Filistinli sivillere karşı uygulamalarının cezalandırılması isteniyor. İsrail'in Gazze Şeridi'ndeki Filistin kentlerine saldırıların, Birleşmiş Milletler yetkilileri ve insan hakları örgütleri, "savaş suçu" olarak soruşturulmasını talep ediyor.

İSRAİL'E SİLAH SATAN ÜLKELER⁴

ÜLKE	Para Birimi	2004	2005	2006	2007	TOPLAM
ABD	Dolar	1.204.413.8	2.634.108.0	2.487.285.0	1529.306.0	7.855.112.8
ABD... ORDU	Dolar	1.203.995.0	1.523.885.0	1.285.861.0	1.269.031.0	5.282.777.0
ABD... ŞİRKETLER	Dolar	418.883.0	1.110.223.0	1.201.424.0	260.275.0	2.990.805.0
BULGARİSTAN	Avro	-	-	-	249.445	249.445
ÇEK CUMHURİYETİ	Avro	821.000	1.289.000	261.000	2.442.820	4.813.820
FRANSA	Avro	17.300.000	12.808.032	21.358.751	7.998.720	59.465.503

4 "İsrail ve Hamas'a Silah Satmayın!", Evrensel, 24 Şubat 2009, s. 10.

ALMANYA	Avro	417.000	477.000	14.000	770.000	1.678.000
YUNANİSTAN	Avro	-	558.858	88.606	29.640	677.104
İTALYA	Avro	161.780	220.095	42.588	44.670	869.133
HOLLANDA	Avro	-	3.253.083	-	-	3.253.083
POLONYA	Avro	-	508.819	-	-	508.819
ROMANYA	Avro	3.154.943	3.395.240	6.809.454	7.631.156	20.990.793
SLOVAKYA	Avro	-	304.656	205.506	-	510.162
SLOVENYA	Avro	435.818	233.544	492.150	1.138.180	2.299.692
İSPANYA	Avro	35.257	273.554	441.335	1.515.934	2.266.254
İNGİLTERE	Sterlin	-	582.071	3.572.788	6.315.960	10.470.819

Aleyhine daha önceki dönemlere ait 936 savaş suçu davası bulunan İsrail, 2008'deki Gazze saldırısı nedeniyle yüzlerce savaş suçu davasıyla karşı karşıya. Filistin İnsan Hakları Merkezi Başkanı İvad el Alami, davaların uluslararası yargılama yetkisine sahip olan İspanya Ulusal Mahkemesi'nde açılacağını söyledi.

EMPERYALİST ABD İLE SİYONİST İSRAİL "BİRLİĞİ"

Emperyalist ABD ile Siyonist İsrail'in "birliği" konusunda Sami Kohen şunlara işaret eder: "ABD ile İsrail arasındaki ilişkiler, 'stratejik ortaklık'tan da öte, hep karşılıklı sempati ve güvene dayalı olmuştur. İsrail, devlet olarak 60 yıllık tarihinde, en büyük ve sürekli desteği ABD'den görmüştür. ABD de İsrail'i Ortadoğu'da en yakın ve güvenilir müttefiki saymıştır."

Gerçek tam da budur; 'Los Angeles Times'ın, ABD politikası, pek çok politika yapıcımız gibi yıllarca İsrail'e büyük destek verdi. Bunda sorun yok," saptamasında tekrarladığı üzere.

Zaten bunun için de Robert Fisk, "Filistin'e gelince ABD dilini yutuyor," derken; Oliver Miles da ekler: "Filistin-İsrail ihtilafında arabuluculuğa soyunan ABD, çelişkili vaatlerde bulunarak İngiltere'nin 90 yıl önceki hatasını tekrarlıyor."

Konuya ilişkin birkaç örnek vermek gerekirse...

ABD ve İsrail, 2007'nin Ağustos'unda gelecek on yılda Amerika'nın İsrail'e 30 milyon dolar askeri yardım vermesini içeren bir anlaşma imzaladılar. Bu, her mali yılın başlangıcında nakit olarak verilecek bir bağışı içeriyor. Bu anlaşmanın tek koşulu ise İsrail'in, bu paranın yüzde 74'ünü ABD'den askeri malzeme ve hizmet satın almak için kullanması.

Bu anlaşma altındaki ilk bağış, 2.55 milyon dolar ödenerek 2008 Ekim'inde yapıldı. 10 yılın toplamındaki 30 milyon dolara ulaşmak için ödemeler derece derece artacak ve 2013 yılındaki artışla seviye 3.1 milyon dolar olacak. Bu ödemeler 2018'e kadar devam edecek.

Durum; "birlik"; "ilişki" çok açık değil mi? "Ya Obama" mı? O da bir şeyi değiştirmez!

Gideon Levy, "Obama'nın İsrail'de tartışma yarattığını sanıyorsanız yanılıyorsunuz. İşte gündemimizdeki bazı konular: Bazı yerleşimlere ayrımcılık gördükleri için daha fazla kaynak ayırmak; Nekba'yı anmayı suç hâline getirmek," derken Obama'nın "çözüm(süzlük)"ü de, sadece Siyonist İsrail'in Ortadoğu'daki bekası içindir...

Böyle bir "çözüm" mümkün mü? Elbette değil!

İRAN MESELESİ

Ortadoğu'ya bir "nizam" vermek üzere elbirliği eden emperyalist ABD ile Siyonist İsrail'in "birliği"nin bir başka gündem maddesini de İran oluşturuyor.

İsrail hükümeti "İran tehdidi her zamankinden daha güçlü" feveranı koparıırken; İsrail basını, Washington'da gerçekleşen ABD Başkanı Barack Obama ile İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu görüşmesinde, İran ve diğer Müslüman ülkelerin nükleer çalışmalarını yakından takip etmek üzere gizli bir çalışma grubu oluşturduklarını yazdı.

Anlaşmaya göre ABD, İsrail'in yeni yönetimine İran'ın nükleer silah edinmesini önlemek için yardımda bulunacak. Obama, İran'ın nükleer silah edinmesini önlemek için askeri bir operasyonun karşısında olduğunu söylese de, İsrail hükümetine bu konuda yanında olduğunu bildirdi.

İsrail devlet radyosunun haberinde, CIA Başkanı Leon Panetta'nın Başbakan Benyamin Netanyahu, Savunma Bakanı Ehud Barak ve diğer üst düzey İsraili yetkililerle yaptığı görüşmede, İran konusunun gündeme geldiği belirtildi.

Ayrıca da Bar-İlan Üniversitesi, Begin-Sedat Stratejik Etütler Merkezi ile 'İftira ve İnkârla Mücadele Birliği' tarafından ortaklaşa yapılan kamuoyu araştırmasına göre, İsraililerin yüzde 70'ine yakınının, İran'ın nükleer tesislerini yok edecek askeri bir saldırıya destek verdiği bildirildi.

Bu çerçevede Tahran'ın nükleer programını sekteye uğratma stratejisini benimseyen İsrail, İran'da sabotaj ve suikastlar düzenlemeye başladı. İddiaya göre Mossad, nükleer fizikçi Ardeşir Hasanpur'un ölümünden de sorumlu.

Görülmesi gerek: Saldırganlığıyla eş zamanlı kesitte İsrail'e kaygı ve belirsizlik egemen oluyor...

Bunlar Siyonist İsrail'in "kontrol dışı çılgınlık"ını devreye sokabilir!

Bu durumda; "İran'ı bombalayacağı" söylenen İsrail, akan çatıyı onarmak ye-

rine etrafa kovalar koyan biri gibi davranıyor,” diyen Gideon Levy’nin sözleri, böylesi bir çılgınlığın neye kapı açacağını resmeder...

İSRAİL POLİTİKASI

Siyonist İsrail politikasının ilk belirleyici özelliği sınırsız kuralsızlıktır...

Örneğin İsrail saldırısıyla elektrik ve su sistemi çöken Gazze konusunda, dünyadaki imajlarının mahvolduğu uyarısı yapan AB heyetini, İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres şöyle azarlamıştı: “Avrupa gözünü açsın. Biz halkla ilişkiler ya da imajımızı düzeltme işinde değiliz. Terörle savaşıyoruz ve vatandaşlarımızı savunmaya her hakkımız var”!

Yine Gazze operasyonu ile aşırı sağın oyları artınca, iktidar partisi Kadima başkanı Tzipi Livni “ Hamas liderlerine suikast yapacaklarını” söyleyerek oylarını çoğaltmaya çalıştı!

Sınırsız kuralsızlıkla malûl İsrail politikasına ilişkin olarak, “Yıllardır aynı yanlış varsayımlarla aynı hataları yapıyor İsrail... Arapların ‘ders verilmesi’ gereken cahiller olduğunu ve Filistinlilere ulusal arzularını terk edecek ‘ılımlı’ bir liderlik dayatabileceğimizi ‘zannetmekten’ vazgeçmeliyiz. Havuç-sopa yönteminin işe yaramadığını defalarca gördük,” diyen Tom Segev; açmazın da altını çizmiş oluyor...

Gazze saldırganlığı ardından ortaya çıkan tabloda “İsrail’in geçmişte hiçbir başarı elde edemeyen Netanyahu’ya bel bağlaması umut kırıcıydı. Lieberman’a ise değinmeye gerek bile yoktu.”⁵

Sağın da sağına kayan İsrail’deki havayı Araplara atıfla billboard ve otobüslere yapıştırılan “Sadık olmayana vatandaşlık yok” sloganları yansıtıran; sloganın üstünde profili görülen kişi ise Filistinliler için “böcek” deyim, tüm Arap vatandaşların sürülmesini isteyen aşırı sağcı Evimiz İsrail partisinin lideri Avigdor Lieberman’dı...

Evimiz İsrail ile aynı çizgideki Ulusal Birlik’in adaylarından Michael Ben-Ari’nin seçim vaadi de, Arapları Gazze operasyonuna en sert tepkiyi göstermiş Venezüella ve Türkiye gibi ülkelere sürmekti... Ben-Ari, bunun ‘zalimlik ya da ırkçılık’ olmadığını savundu!

İsrail’de 1984’te meclise giren, ırkçı Kah örgütünün lideri haham Meir Kahane’nin takipçisi Ben-Ari, Kahane’nin Arapların gönüllü ya da zorla sürgüne gönderilmesi kampanyasının haklılığını savundu.

5 Hayrullah Hayrullah, “İsrail Siyaseti Boşlukta”, Müstakbel, 16 Şubat 2009.

Böylesine ırkçı bir zemine sahip olan sınırsız kuralsızlıktan malûl Siyonist İsrail politikasının özeti olarak "Netanyahu, 'Filistin devleti' ifadesini eveleyip gevelemeden telaffuz edebildiğini keşfetmiş olsa da, bu devlet için imkânsız şartlar öne sürmeyi de ihmal etmedi."⁶

Bu da seçimlerde "Hamis'ı devirme, saldırı gerekse bile İran'ın nükleer programını durdurma sözü veren Netanyahu"⁷ ile uyum içindeydi...

Çünkü Netanyahu, "Kudüs'ün İsrail'in başkenti olarak kalacağını ve asla bölünmeyeceğinin" altını özenle çizen bir teröristtir...

SİYONİST TERÖR

Gerçekten de ırkçı bir zemine sahip sınırsız kuralsızlıktan malûl Siyonist İsrail politikasının temel özelliği terörist niteliğidir...

Selame Ahmed Selame'nin, "Bölge kutuplaşma ve aşırılık yönünde hızla değişiyor. Barışçıl çözümler arayışı yerini daha sert başlıklara bırakıyor; İsrail'deki sağcı partiler iki devletli çözümü reddediyor, Hamas ve diğer direniş grupları Gazze savaşı öncesindeki tutumlarına dönüyor," diye tariflediği koordinatlarda; Robert Fisk'in şu sorusu çok anlamlıdır: "İsrail'in iki BM okulunda sivilleri öldürmesi savaş suçu; bu vahşet Hamas'ın elinden çıksaydı, neler neler demezdik. Yalanlarla üstü örtülen önceki katliamları eleştirenlerse, en kötü iftiraya uğrayıp anti-Semitik olmakla suçlandı"!

Her türlü terörist zulmünü, "anti-Semitik olmak suçlaması"yla püskürtmeye gayret eden Siyonist İsrail'in ırkçı olduğunu bilmeyen var mı?

Hem de İsrail ordusunda görevli hahamların, Gazze operasyonunu, Yahudi olmayanları, Yahudilere vaat edilen topraklardan atma savaşı olarak gördükleri ve askerlere bu görüşün propagandasını yaptıkları ve hahamların, İsrail askerlerine, savaşın, "aydınlığın çocukları" ile "karanlığın çocukları" arasında cereyan ettiğini söyledikleri tabloda...

İsrail medyasına ve 'Los Angeles Times'a konuşan askerlere göre, savaşı dini bir havaya sokmaya çalışan hahamlar, Gazze operasyonunun bütün bir halka karşı yürütüldüğü mesajını verdi. Filistinlilere merhamet gösterilmemesini isteyen hahamlar, Gazze'ye Yahudilerin yerleştirilmesi gerektiğini de savunuyorlardı.

6 "Netanyahu Sunumda Mahir Ama Pratikte Demir Leblebi Gibi", The Guardian, 25 Haziran 2009.

7 Gideon Levy, "Sıkıysa Yap Netanyahu!", Ha'aretz, 19 Şubat 2009.

SİYONİST SALDIRGANLIK

Siyonist terör, sömürgeci saldırganlığın koç başıdır; irrasyonel bir hurafeler kaynağıdır!

Hüseyin Baş'ın belirttiği gibi, "Uzun zamandır görülen, barış görüşmelerinin sürdüğü günler de dahil kolonizasyonun ve Filistin topraklarını ve halkını parçalamaya yönelik sözde güvenlik duvarının inşasının tüm hızıyla ve kesintisiz sürmesidir.

Kolonizasyon bugün bile yılda 12 bin konut yapımı hızıyla sürmektedir ve asla rastlantısal değildir. Söz konusu olan, işgali kalıcı hâle getirme stratejisidir. Yerleşimler için hep yol güzergâhlarının, su yolları ve su musluklarının denetlendiği yerlerin seçilmesi de keza raslantı değildir. İşgalin kalıcılığını sağlamanın yanı sıra belli bütünlüğe sahip topraklarda kurulacak bir Filistin devletini olanaksız hâle getirmeye yöneliktir.

1958'de hazırlanan Şaron planına göre İsrail'in bağımsızlık savaşı henüz bitmiş değildir. Şaron, Ha'aretz'deki söyleşisinde Filistin'in kolonizasyonunun tamamlanması için daha 50 yıla ihtiyaç olduğundan söz etmiştir. Ben Gurion'un formülü ise daha açık seçik: 'Sınırımız son çizgiyi çekeceğimiz yeredir.'

Kolonizasyonun bir diğer önemli amacı ise işgal altındaki Filistin topraklarını cepler hâlinde bölüp parçalayarak toprakların devamlılığını ortadan kaldırmak, böylece de olası bir Filistin devletinin gerçekleşmesini imkânsız kılmaktadır. Gerçekten de İsrail, işgali altındaki Filistin topraklarını halkıyla birlikte bölüp parçalayarak toprak bütünlüğünü ve devamlılığını ortadan kaldırmıştır."⁸

İsrail Turizm Bakanlığı'nın, reklam afişlerinde işgal ettiği Filistin topraklarını İsrail'e ait göstererek, Filistin'i haritadan sildiği dizaynda Siyonizmin uyguladığı şiddet Ortadoğu'ya yönelik saldırganlığın da bakış açısını sergiliyor. Bu anlayışa göre tanrının seçtiği "seçkin toplumlar" yetersiz toplumlara şiddet uygulayabilirler! Bu, kutsal metinler, efsaneler ve inanışta kendini ortaya koyuyor...

Bunun en açık misali Yahudilerin "seçilmiş bir toplum olduğu" inancıdır. Söz konusu inanç açık ve pervasız şekilde politikacılar tarafından sıkça dile getirilmektedir. Bu anlayışa göre Tanrı'nın halkı İsrail, saftır. Hiçbir ırka bulaşmamıştır. "Kızını onların oğluna vermeyeceksin ve onların kızını oğluna almayacaksın."⁹ ABD ise saf ve diğer halklara bulaşmamış Tanrı'nın halkının koruyucusudur.

Seçkin bir halk efsanesinin ifade biçimleri şöyledir: "Dünya insanları, İsrail ve bir bütün olarak ele alınan diğer milletler olarak ikiye ayrılabilir. İsrail seçkin

8 Hüseyin Baş, "Başkan Obama ve Filistin Sorunu", Cumhuriyet, 25 Mayıs 2009, s. 10.

9 Tesniye 7:3

bir millettir. Bu, temel dogmadır”¹⁰...

“Seçilmişlik” saçmalığı Siyonist militarizm, “Ortadoğu’daki yeni tür faşizm”¹¹ olarak da nitelenebilir...

SİYONİST ZULÜM

Siyonizm bir zulümdür; evet, Siyonizm zulüm alt başlığında mutlaka irdelenmelidir...

Gerçekten de İsrail Genelkurmay Başkanı Yardımcısı General Dan Hazel’in, “İşimizi bitirdiğimizde, Gazze’de tek bir Hamas binası kalmayacak” diye haykırdığı tabloda; Gazze Şeridi’ni ablukaya alıp Hamas yönetimini pes etmeye zorlayan İsrail, örgütle bağlantılı İslâmi Yardım Derneği’ni çökertmek için düğmeye bastı. 46 yıllık derneğin Batı Şeria’daki okulları, ekmeğin fırınları ve dikeş kursları tehdit altında...

Kuralsız/ sınırsız Siyonizm zulmün marifetleri karşısında eski ABD Başkanı Jimmy Carter, 2008 Aralık ve 2009 Ocak’ında İsrail’in ‘Dökme Kurşun’ operasyonu ile yıktığı Gazze Şeridi’nde yaşanan felaket ve ambargoyu lanetlerken; Filistinlilerin mahrumiyetini “tarihte eşsiz” diye niteleyip, “Trajik bir şekilde uluslararası toplum, hayvan muamelesi yapılan Filistin halkının yardım çıgılıklarını görmezden geliyor,” dedi.

Aynı konuda BM Güvenlik Konseyi’nin Ortadoğu toplantısı Libya Büyükelçisi Giadalla el Talhi de, İsrail’in kuşatma altında tuttuğu Gazze Şeridi’ndeki durumu “Nazi toplama kamplarına benzetti”.

Evet, Siyonizm için zulüm bir “politika”dır! Tıpkı yerleşimci(denilen işgalci)ler örneğinde görüldüğü üzere...

YERLEŞİMCİ (DENİLEN İŞGALCI)LERİ

Yerleşimci (denilen işgalci)ler, Siyonist politikanın başat alanıdır...

Tüm itiraz ve eleştirilere karşın Siyonist politika başat alanından vazgeçmek yanlısı değildir; olmamıştır da!

Pentagon’un eski askeri araştırmacılarından Franklin Spinney’in de belirttiği gibi, “İsrail’in Annapolis’ten beri Batı Şeria ve Doğu Kudüs’te yeni konut inşalarını onayladığı göz önünde bulundurulursa, ortada barış süreci falan yok. İsrail

10 Haham Cohen, Talmud.

11 Daver Darendé, “Ortadoğu’da Yeni Tür Faşizm”, Cumhuriyet Strateji, Yıl: 5, No: 238, 19 Ocak 2009, s. 4.

'barış yanılısaması'nı, 'Büyük İsrail'in kapsadığı en geniş topraklarda geri döndürülemez koşullar yaratmak için kullanıyor."

Gerçekten de Oslo Anlaşmaları'nın imzalandığı 1993 yılından 2009 yılı başına Batı Şeria'daki Yahudi yerleşimleri 109 binden 275 bine çıktı. Batı Şeria'daki Filistin yerleşimlerini çevreleyen duvarının yanı sıra giriş çıkışları denetleyen kontrol noktaları, yerleşimlere giden yollar, gözetleme kuleleri, askeri denetim noktaları yüzde 70 oranında artarak 625 sayısına ulaşmışken; Sarah Leah Whitson'un işaret ettiği gibi, "İsrail 'yerleşimleri dondursun mu, doğal büyümeye izin mi versin' tartışması en temel noktayı göz ardı ediyor. İşgalci bir gücün işgal ettiği topraklara nüfusunu taşıması zaten yasadışı. Tek yapılacak şey yerleşimleri kaldırmaktır."

Bunun böyle olması da bir zarurettir; ancak, Siyonistlerin yerleşimci (denilen işgalci) politikası (sistematiik olarak) böyle değildir.

Örneğin İsrail İçişleri Bakanı Yişai, 3 Mayıs 2009 Kudüs Belediyesi'nde yapılan bir toplantıda, Doğu Kudüs'te, Eski Kent'in Ağlama Duvarı tarafında uzanan Silvan mahallesinin girişinde, Davud'un Şehri olarak bilinen bölgede, Yahudi yerleşimi kurulmasına yönelik bir plan üzerinde çalıştığını belirtti.

Yişai, "Davud'un Şehri de dahil, Kudüs'teki her yerin Yahudiler'in gelişiminin temel taşı olduğunu," buraların egemenliğinin kendilerine ait ve burada Yahudi yerleşimi kurmanın da hakları olduğunu belirtti.

"Kentsel gelişim" kisvesi altında Kudüs'ü Arap nüfustan temizlemeyi ve "ebedi başkentimiz" tezini güçlendirmeyi hedefleyen İsrail hükümeti, yerleşimcilerle birlikte Kudüs'teki "Eski Kent"i ulusal parklar, yollar ve sitelerle çevirerek kentteki Arap nüfusu kuşatmaya ve Kudüs'e "İsrail'in başkenti" statüsünü yerleştirmeye çalışıyor.

'Barış Şimdi' hareketi tarafından açıklanan rapora göre, İsrail hükümeti, işgal altındaki topraklarda 73 binden fazla yeni konut yapılmasını planlıyor. Doğu Kudüs ve Batı Şeria'da 15 bin konutun inşa edilmesine onay veren İsrail hükümetinin önünde 58 bin konut daha inşa edilmesi planları duruyor.

Ayrıca Filistinlilere yeni ev izni vermeyip 'izinsiz' yapılanları da yıkan İsrail, işgal altındaki Doğu Kudüs dahil tüm Kudüs'te Yahudiler için 40 bin yeni ev yapmayı planlıyor.

Nihayet Başbakan Benyamin Netanyahu da, işgal altındaki Batı Şeria'daki Yahudi yerleşimlerinin doğal genişlemesinin durduramayacağını belirtirken, 1 Haziran 2009'da da, "Yerleşimlerdeki hayatı donduramayız. Mantıklı talepler vardır, mantıksız talepler vardır. Yerleşimlerin kaderi nihai statü müzakerelerinde belirlenir," dedi.

Evet, bu durumda Obama da "çare" değil; olmadı; olamazdı da!

Çünkü Yasir El Zeatire'nin, "ABD, İsrail'in Batı Şeria'nın yüzde 40'ını yutanlar dışındaki yerleşimleri 'durdurmasıyla' yetinecek gibi görünürken, Filistin tehlikeli bir sürece girdi," dediği koşullarda; yerleşimci (denilen işgalci)lerin zulmü ve sahtekârlığı tüm acımasızlığıyla karşımızdadır...

İSRAİL TOPLUMU...

Zulüm ve sahtekârlık... Şiddet, stres, kaygı ve belirsizlik... Ya da benzerleri... İsrail toplumunu bunlar veya Nuray Mert'in, "İsrail, çok umutsuz, geleceği gözükmeyen, yorgun bir ülke," saptaması betimler...

Siyonist İsrail'in "geleceksizliği" giderek büyürken Tel Aviv Üniversitesi'nin yaptığı araştırmaya göre, İsraili Yahudilerin çoğu "Ortadoğu'nun deliler bölgesi" olduğu kanısında.

Gerçekten de, "İsrail kendini hapsedilmiş hissediyor," diyen Benny Morris'in belirttiği gibi, "Batı'nın desteği adım adım azalıyor, doğuda İran nükleer tehdidi ilerliyor, kuzeyde Hizbullah 2006'dakinden güçlü, güneyde Hamas roket atıyor. İçeride de, İsraili Araplar Filistin davasına giderek daha fazla bağlanıyor."

Bu nedenle de şizofrenik bir bilinç yarılmasının yaşandığı İsrail toplumunda muhafazakârlık köklenirken; belleksizlik de güçleniyor...

Ayşe Karabat'ın da belirttiği üzere, "Tarihi 5000 yıldan biraz daha fazlasının ötesine götüren İsrail egemen politik kültürü, Filistin topraklarını işgal ettiği 1967'den bugüne geçen dönemi sanki unutmaya meyilli."

Bu tür bir belleksizlik aşırı sağcılığı yoğunlaştıran muhafazakârlıkla bütünleşince karşımıza İsrail toplumu denilen şey çıkıyor!

Örneğin Kudüs'teki ultra Ortodoks Yahudiler, İran'ın Besiçlerini aratmıyor. Yasalar dışında kurdukları "ıffet mangaları"yla Yahudi şeriatını kadınlara zorla dayatıp, dehşet saçıyorlar.

IRKÇI AYRIMCILIK

Siyonist ırkçı ayrımcılık, ötekini de imal temelinde kendini yaratan bir Frankeştayn'dır...

Amira Hass'ın, "Yahudi karşıtı ırkçılık konusunda daima hassas olan İsrail radarı, İsraili askerlerin Gazze'de bıraktığı ırkçı duvar yazılarını tespit etmedi. İsraili Araplara ve Batı Şeria'daki Filistinlilere yönelik mutad ırkçılık genelde hasıraltı ediliyor"; Nir Eisikovits'in, "Filistin topraklarında zarar gören Filistinlilere taz-

minat ödenmemesini ve 'düşman bir ülkeyi' ziyaret edenlerin yedi yıl milletvekili adayı olamamasını öneren iki yasa tasarısı endişe verici," diye ifade ettikleri tabloda; Abla Albalat Grubu'ndan Hatim Şarla ekliyor: "Siyonist partilerde sağ sol yoktur. Sadece retorikleri farklıdır. Hepsi aynı görüştedir. Bir vatandaş olarak her rejimle her hükümetle birlikte aynı şeylerden sıkıntı çekiyoruz, aynı şeylerden acı çekiyoruz. Katliamlar bir şekilde sürmeye devam ediyor. En ciddi katliamları da sol hükümetler döneminde yaşadık..."

Dikkat edin; İsrail toplumunun topyekûn sağa kaydığı bir düzlemde; "sol"un bile ortak olduğu "ırkçılık"tır sözü edilen!

İsrail Politika Forumu politika analizi yöneticisi M. J. Rosenberg'in de işaret ettiği gibi, "İsrail'in Haider'i veya Le Pen'i sayılan Avigdor Lieberman, Arap karşıtı görüşleriyle yüksek oy aldı. İsrail'in ruhu değişiyor."

Yasakçılık yaygınlaşırken; ırkçılık kökleniyor...

Örneğin "Nekba"yı anmak yasaklandı...

İsrail gazetesi 'Ha'aretz'in bile, "İsrail'de Arapların Bağımsızlık Günü'nde 'Nekba'yı anmasını yasaklayan bir yasanın gündeme getirilmesi düpedüz ayrımcılık," dediği koşullarda; 'Evimiz İsrail', nüfusun yüzde 20'sini oluşturan İsrail vatandaşı Filistinlilere, ki hepsi kutsal topraklarda doğmuştur, dedelerinin evlerinden sürüldüğü günün yıldönümünde yas tutmayı yasaklamayı planlıyor.

Böylelikle de Filistinliler, İsrail Siyonizminin "öteki"leştirdiği hedef hâline getiriliyor.

Örneğin 'Ha'aretz', İsraili askerlerin acemilik döneminin ya da sahadaki görevlerinin bitişini kutlamak için giydikleri tişörtlere ilgili bir haber yaptı. Askerlerin meşhur ettiği tişörtler halk arasında çok tutunca yeni bir moda akımı da başlamış oldu!

En çok satanlar, hamile bir Filistinli kadını silahın hedefinde göstererek "1 Shot 2 Kills/ Bir atışta iki kişi" yazan tişört ile annesinin gözleri önünde dürbünlü tüfeğin tam 12'den vurduğu kanlar içindeki Filistinli çocuğun üzerinde "Better use Durex/ Durex kullan daha iyi" sloganı bulunan tişört...

Ölü bebekler, yavrularının mezarları başında ağlayan anneler, bombalanan camiler gibi imgelerin çizildiği tişörtlerin çok tutulması üzerine aynı sloganların sweatshirt, ceket ve şapka versiyonları da hemen piyasaya sürüldü.

Talebi karşılamak için üretilen yeni sloganlar ise askerlerin tecavüzlerine odaklanıyor. Bunlardan birinde İsrail askeri yanındaki Arap kadına dönüp "Bahse girerim tecavüze uğrayacaksınız" diyor!

Sadece bu kadar da değil; Saad Muhyu'nun aktardığı üzere: "... 'Hamaslı esirlerin Ölü Deniz'de boğulmasını öneriyorum. Orası dünyanın en alçak yeri. Ulaştırma bakanı olarak oraya götürülmeleri için otobüs vermeye hazırım.' 'Hamas'la bir araya gelen İsraili Arap vekillere Nazilere uygulananla aynı ceza verilmeli: İdam.' 'İsrail'in Mısır'daki El Ali barajını bombalaması ve bütün Mısır'ı boğması mümkün. Devlet Başkan Hüsnü Mübarek İsrail'i ziyaret etmezse cehenneme gitsin.' İsrail dışişleri bakanı olmaya aday ve bu unvanla Mısır, Ürdün, Filistinliler ve uluslararası toplumla görüşecek olan Lieberman'ın hezeyanlarından bazıları bunlar..."

Bu tecrit bir şey değil; devlet politikasıdır!

SİYONİST DEVLETE İSYAN

İrkçı Siyonist devlet ve fiiliyatı, Leyla Halid'in, "Siyonizm ve Nazizm aynı şeydir,"¹² dediği koşullarda Filistin'in isyanıyla damgalanmıştır...

"Ezilenler her zaman hak sahibidir. Haksızlığı yaratan şeyleri ortadan kaldırmak için mücadele etmeliyiz. Bunun için bizim İsrail'in tanklarını çiçeklerle karşılamamızı beklemeyin. Siyonist amaçlarla hareket edenlerle asla barış yapamayız. İsrail bugün tek amaçla hareket ediyor. Bu amaç sadece Filistin'i yok etmek üzerine kuruludur. Onlara sadece şunu söylüyorum. Filistin'i yok etmek için çiçekleri koparabilirsiniz, ama baharın gelişini engelleyemezsiniz," diye haykıran Leyla Halid'i, İsrail Siyonizmi yaratmıştır!

"Filistin halkının özgür olma iradesini hiçbir şey kıramaz," diyen Hamaslı Halid Meşal'den; "İsrail, tüm ülkeleri tehdit eden dünyanın en büyük terörist devletidir."¹³ "Filistin halkının aslında pek seçeneği yok. Ama özellikle bugün bu koşullarda tek seçeneğimiz direniştir. Militan direnişten başka seçenek yok."¹⁴ "Eğer kanun zulümse o zaman direniş vaciptir. Ve ben burada direniş saflarındayım,"¹⁵ diye haykıran Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Siyasi Büro üyesi, Filistin Ulusal Konseyi üyesi ve Filistin Kadın Birliği yönetim kurulu üyesi¹⁶ Leyla Halid'e Siyonist zulme karşı Filistin isyanı herkesin; tüm Filistinliler'indir...

12 Leyla Halid, "Siyonizm ve Nazizm Aynı Şeydir", Mesele, No: 30, Haziran 2009, s. 38-41.

13 "Leyla Halid: Yeni Başkan Değişim Yaratmayacak", Cumhuriyet, 16 Mayıs 2009, s. 13.

14 Ali Şimşek - İbrahim Varlı, "İşgal Varsa Direniş de Olacak", Birgün, 15 Mayıs 2009, s. 10.

15 Gamze Erbil, "Türkiye Rolüne Karar Vermeli", Cumhuriyet Hafta Sonu, 16 Mayıs 2009, s. 7.

16 Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin bir üyesi olarak 1969 ve 1970'te iki yolcu uçağını kaçıran Leyla Halid, "O dönem direnişte çok daha fazla kadın vardı. Şimdi genel durumda bir geriye gidiş söz konusu olduğu için kadınlar da geri adım attı. Bunun, Filistin mücadelesi-

Bu isyanın "bastırılması", yok edilmesi mümkün değildir!

İÇ SORU(N)LAR

Ancak iç soru(n)lar! İşte esas mesele budur!

Amira Hass'ın, "Fetih-Hamas ayrılığını... felaket sebebi" diye betimlediği tabloda; 'Kuds ül Arabi', soruna ilişkin "başyazı"ında "Fetih ve Hamas'ın en kısa sürede uzlaşması gerek," derken ekliyor: "Bir yandan uzlaşıdan söz ederken diğer yandan birbirlerinin üyelerini tutuklayan Fetih ve Hamas, hem Filistinlileri hem de kendilerini kandırıyor."¹⁷

Evet Hayrullah Hayrullah'ın, "Filistinliler hâlâ iç bölünmüşlikle meşgul. Fetih ve Hamas fırsatları harcamakta ustalaştı," dediği tabloda "Filistinliler arasındaki iki başlılık ve bölünmüşlük neredeyse kalıcılaşıyor."¹⁸ Bu nedenle de çözüm daha da zorlaşıyor.

FKÖ

Söz konusu meselede FKÖ'nün tavrı kabul edilebilirlik sınırlarını zorlar niteliktedir.

ABD eski Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, seçimle işbaşına gelen Hamas hükümetinin devrilmesi için El Fetih'i teşvik ettiklerini doğrularken; İsrail'in Gazze Şeridi'ne yönelik operasyonu dünya çapında infial yaratırken, Filistin Özerk Yönetimi'nin hükmü sadece Batı Şeria'da geçen El Fetihli lideri Mahmud Abbas yaşananlardan İsrail'le ateşkesi uzatmamış olan Hamas'ı sorumlu tuttu.

Hamas'ın, El Fetih örgütünün, İsrail'in Gazze saldırısı sırasında hedefleri belirlemek için Google Earth programını kullanarak İsrail hesabına casusluk yapmakla suçlayıp, Hamas'ın İçişleri Bakanı İhab el Hüseyin'in, "Ramallah'ın güvenlik güçleri Gazze'deki ajanlarını Gazze Şeridi'ndeki direnişin hareketlerini gözlemekle görevlendirdiler," dediği tabloda El Fetih'in konumu doğru değildir...

Ne pahasına olursa olsun "uzlaşma" yanlısı olan Mahmud Abbas'ın Başbakanı Selam Feyyad'ın, "Netanyahu'nun Ortadoğu barışına dair ne söyleyeceğinden ziyade, İsrail'in bu barışın nasıl sağlanacağı konusunda herkesçe bilinen adımları atıp atmayacağı önemli. İsrail, işgalin şiddete inanmayanların sesini kıs-

---

nin daha İslâmcı bir çizgiye gelmesiyle ilgisi olduğunu düşünüyorum," diyor ("Mücadele İslâmlaştı Kadın Direnişçi Azaldı", Milliyet, 15 Mayıs 2009, s. 19).

17 "Fetih ve Hamas İktidar Hırsından Vazgeçemiyor", Kuds ül Arabi gazetesi, 26 Haziran 2009.

18 Erdal Şafak, "Filistinliler'in Trajedisi", Sabah, 24 Mayıs 2009, s. 5.

tığını artık anlamalı,”¹⁹ dediği koşullarda, Filistin halkının, İsrail’e karşı uzlaşma yolları arayan geleneksel önderi FKÖ, pozisyonunu büyük ölçüde İslâmi Direniş Hareketi Hamas’a terk etmiş bulunuyor.²⁰

HAMAS (VE ÖTESİ)

Kur’an’ın, “Allah, hak ve adaletle idare edenleri sever,” saptamasına yaslanmış Hamas (ve ötesi) basit, sıradan bir gerçek değildir. Hem de Hamas’a dair “geriliyor” saptamalarına karşın...

‘The Observer’ın da ifade ettiği üzere, “İsrail’in Filistinli sivillerin hayatını sıradışı biçimde hiçe saymasına karşı küresel isyan büyürken, Hamas’ın yok edildiği de söylenemez”. Öte yandan, Hamas’ı (ve temsil ettiklerini), John Berger’in, “Teröristin mayasında her şeyden önce bir umutsuzluk vardır ya da daha keskin ifade edecek olursak bir aşkınlık, kendi hayatını sunarak umutsuzluğa anlam kazandırma derdi,” saptamasındaki çerçeve ile de kavramak mümkün değildir...

İsrail’e, Halid Meşal’le, “Holocaust yaratarak başarısız oldunuz. Ahlâki-insani cephede kaybettiniz,” diye haykıran Hamas, bir umutsuzluktan ötede Siyonist işgale karşı koyan bir direniş vaad ve umududur...

Hem de İsrail İç İstihbarat Örgütü Başkanı Yuval Diskin’in, Gazze Şeridi’nin kontrolü Hamas’ın elinde olduğu sürece barış görüşmesi sürecinde bir ilerleme olmayacağı vurgusuyla, “Hamas şu anda yeniden silahlanmak ve elinde bulundurduğu bölgede daha fazla güçlenmek için sessizce zaman kazanmak istiyor,” dediği koşullardaki tüm tehdit ve şantajlara karşın!

Siyonist İsrail saldırganlığı konusunda Yaser El Zeatir, “Hamas’a vurulan ağır darbe teslimiyet getirmeyeceği gibi, direnişi güçlendirmeye de yarayacaktır,” derken; Nicholas D. Kristof’un da işaret ettiği gibi, “Hamas’ı ezme çabası... onun gelişip serpilmesine... katkıda bulunuyor.”

Bu “açmazı” fark eden Avraham Burg de uyardı: “İsrail Hamas’la konuşmayı reddediyor, çünkü kendisiyle konuşmaktan aciz. Ne mülteci sorununun, ne yerleşimlerin ne de işgalin sorumluluğunun bir kısmının bizim olduğunu kabul etmiş değiliz. Gazze, Kaide ve küresel radikal İslâm’ın kalesi olduğu gün, bugünkü Hamas’ı mumla arayacağız”!

Hamas lideri Mahmud Zahar’ın, “İsrail’in 200 nükleer bombası varsa, bizim

19 Selam Feyyad, “Filistin Yönetimi Netanyahu’dan Somut Adım Bekliyor”, The Independent, 14 Haziran 2009.

20 Zaki Chehab, Hamas-Militanların, Şehitlerin ve Casusların Anlatılmamış Öyküsü, Çev:Bilal Cölgeçen, İkarus Yay., 2009.

de şehit olarak ölmeye hazır 200 bin intihar eylemcimiz var,” gerçeğini dillendir-
diği kompozisyonda “Filistin topraklarının, örgütün denetimindeki bölgesi artık
Hamás’ın ülkesi olarak anılıyor. Hamás silahlı mücadele, dış yardımlar ve dini
duygulara hitap eden söylemiyle ayakta duruyor.”

“BARIŞ SÖYLENCELERİ”

“Barış”, Siyonist siyaset sürdükçe Ortadoğu’da (ve Filistin’de) karşılıksız bir
“söylence” olmaktan öteye geçemeyecektir...

Ürdün Kralı Abdullah’ın, 2009’da barış sağlanamazsa bir yıl içinde İsrail-
Arap savaşı çıkacağını söylediği; ‘Financial Times’ın, “Barış girişimi Hamás’ı kap-
samadığı için hiçbir yere varamaz. İsrail iki devletli çözüm istiyorsa biraz itidal
ortaya koymalı,” “ABD yönetimi, Suudi Prensi Türki el-Faysal’ın İsrail’e yönelik
Arap barış planının sonsuza dek masada kalmayacağına dair uyarısını göz ardı
edemez,” dediği girift ortamda “barış” denilen şey sadece Siyonist İsrail’in beka-
sı için yürütülen bir operasyondan başka bir şey değildir...

Richard N. Haass’ın, “İsrail, Yahudi ve güvenli kalacaksa, Filistinliler devle-
te sahip olmalı”; Bruce Anderson’un, “İsrail düşmana ödün vermeyi reddediyor.
Filistin devleti bir ödün değil hak olduğu gibi, İsrail’in varlığının da garantisidir”;
Martin Van Creveld’in, “Bazılarınca İsrail’den nefret ediyormuş gibi tanıtilen Car-
ter, Mısır’la barış için yaptığı baskıyla İsrail’e en çok yardım eden ABD başkanı
oldu”; Alon Ben-Meir’in, “İsrail’in istediği nihai güvenliği sağlayacak yegâne ön-
lem barıştır”; ABD eski Başkan Jimmy Carter’ın, “Ortadoğu barış sürecini canlan-
dırıp bağımsız Filistin devleti kurulmasına izin vermezse İsrail’i ‘felaket’ bekliyor,”
vb. saptamaları da bu görüşümüzü doğrulamaktadır...

Ancak İsrail Siyonizmi bunu görmeyecek kadar kördür!

Özetle, ‘Düstur’un “başyazı”ındaki ifadesiyle, “... ‘Bibi’ beklenen konuşma-
sında 1967 sınırlarını yine anmayıp Yahudi Devleti olarak tanınma şartını yinele-
yerek barış sürecine nokta koydu.”

“Kudüs hiçbir zaman bölünmeyecek, İsrail’in başkenti olarak kalacak,” diyen
İsrail Başbakanı Netanyahu 14 Haziran 2009’da yaptığı Ortadoğu konuşmasın-
da dile getirdiği silahlardan arındırılmış bir Filistin devleti koşulunu, 15 Haziran
2009’da da yineleyip, “Filistin devletinin Yahudi devletini tehdit etmesine izin ve-
remeyiz, bu yüzden silahlardan arındırılmış bir devletten söz ettim” derken; Filis-
tinli milletvekili Mustafa Barguti de El Cezire’ye açıklamasında, “Netanyahu, Fi-
listin devleti yerine toprağı, kaynakları, yolları, hava sahası ve sınırları üzerinde
egemenliği olmayan bir getto yaratmak istiyor,” yanıtını verdi.

FİLİSTİN'E "DEVLET"İ?

Doğrudur; Siyonistler/emperyalistler, "Filistin'e devlet!?" diye, "egemenliği olmayan bir getto yaratmak istiyorlar"!

"İsrail Başbakanı'nın ileri sürdüğü koşullar aslında Filistinlilerin haklı olarak anında reddedeceği koşullardan oluşuyor. Zira Netanyahu'nun kabul ettiği devlet, bağımsız bir devletten çok tamı tamına İsrail'in güdümünde bir 'protectorat' dan ibarettir. Daha açık bir deyişle silahlı kuvvetleri olmayan, dış politikası da İsrail tarafından yürütülecek 'kuşa çevrilmiş' bir devlet müsveddesidir!"²¹

Filistin direnişi buna "Evet" demez, diyemez!

FİLİSTİN TOPLUMU

Siyonist İsrail'in yıllardır hedefe tahtasına döndürülen Filistin Toplumunu, cehennem koşullarda yaşamaya gayret etmektedir...

Örneğin Filistin'in "Batı Yakası"nda, yaklaşık 2.5 milyon Filistinlinin üçte biri çöl, 2270 milikarelik bir alanda yaşamaya çalışıyor. Gazze'de durum daha vahim: 141 milikarelik bir alanda yaklaşık 1.5 milyon Filistinli yaşamaya çalışıyor. Kimi hesaplamalara göre geri dönüş olasılığı, 200.000, kimilerine göre de 2-4 milyon göçmen anlamına geliyor...

Yaşamları "cehennem"e çevrilmiş "yersiz yurtsuz" Filistinlilerin zihinsel ve fiziki durumları kötüye gidiyor.

Dünya Sağlık Örgütü'nün iki yıl boyunca sürdürdüğü araştırmaya göre, nüfusun ve ihtiyaçların hızla arttığı Filistin topraklarında insanların zihinsel sağlıkları hızla bozuluyor, çocuk ölüm oranının yükselmesinin önüne geçilemiyor.

İngiliz tıp dergisi Lancet'te yayımlanan araştırmaya göre kanser ve kalp rahatsızlığı olan bazı Filistinliler sağlık hizmetlerine erişmede büyük güçlük çekiyor. Bölgede 1999-2003 yıllarındaki verem artış oranı yüzde 58 oldu, zihinsel rahatsızlıklar da aynı dönemde üçte bir oranında arttı.

Çocuk ölüm oranı 1990'lardan beri bir türlü düşürülemezken, özellikle Gazze Şeridi'nde İsrail ablukası nedeniyle yaşanan gıda kıtlığı, çocukların yüzde 30'unun fiziksel gelişimlerini eksik bırakıyor.

Ancak buna rağmen İsrail'e karşı savaşta pek çok can kaybetse de nüfusları inatla artıyor...

İsrail işgali altındaki Batı Şeria'da bulunan Filistin İstatistik Ofisi'ne göre, Hamas kontrolündeki Gazze'nin nüfusu son 10 yılda yüzde 40 oranında arttı.

21 Hüseyin Baş, "İsrail'de Oyun Bitmez...", Cumhuriyet, 29 Haziran 2009, s. 10.

1997'de 1 milyon 22 bin 207 olan nüfus 2007 itibarıyla 1 milyon 416 bin 543'e ulaştı. Bu yüzde 3.3'lük oranda artışa denk geliyor.

İstatistik Ofisi, bu artış hızıyla Gazze'deki nüfusun 21 yıl içinde ikiye katlanacağını öngörüyor. Gazze'de her aile ortalama 6.9 kişiden oluşuyor.

Nüfusun yüzde 48.3'ünü 15 yaş altı oluşturuyor. Gazze'deki Filistinlilerin ezici bir çoğunluğu ise İsrail'in kuruluşuyla topraklarından sürülmüş BM'ye kayıtlı mültecilerden oluşuyor. Gazze ile Doğu Kudüs dahil Batı Şeria'da yaşayan Filistinli sayısı 3 milyon 761 bin 646.

Bunların 2 milyon 345 bin 107'si Batı Şeria'da yaşıyor ve nüfuslarında son 10 yılda yüzde 30'luk artış var...

KÖRDÜĞÜM!

"Son örnekleri Holocaust, Hiroşima, Cezayir, Bosna, Sabra-Şatilla, Gazze... Özetle, Makyavalist politik felsefede veya reel politikte, insan olmakla hayvan olmanın sınırı oldukça belirsizleşmiş"ken²² ortada bir "kördüğüm" var...

"İsrail'in uzun süreli güvenliği, uluslararası alanda meşruiyetini, soykırım yaşamış bir halkın kurduğu "demokratik, uygar devlet" imajını korumaktan geçiyordu. Ancak Gazze'de yaşananların küresel medyadaki yankıları, Avrupa'nın büyük kentlerinde yükselen İsrail karşıtı protesto gösterileri, Türkiye'de de oluşmaya başlayan Yahudi düşmanlığı havası, İsrail'in yalnızca uluslararası imajını zedelemekle kalmadığını, yakın müttefikleriyle bağlarının zayıflamaya, İsrail halkının kendi ahlâki üstünlüğüne inancının sarsılmaya başladığını gösteriyor"ken²³ Ayten Zara Page, şu satırlarıyla her şeyi özetliyor:

"Nasıl ki Amerika'nın Irak işgalinden sonra binlerce Usame bin Laden doğdu, Gazze'deki katliam da tonlarca kin doğurdu ve binlerce intikam planı yapan kadın erkek, çoluk çocuk savaşçı doğurdu. Ey İsrail Hükümeti Gazzen mübarek olsun, geçmişi çok eskilere dayanan savaşın geleceğini de hem İsrail hem de Filistin halkı için garantilemiş oldun bombalarınla!

Öldürülen masum çocukların kanlar içindeki cansız bedenlerini, gözü yaşlı ana ve babaların çaresizce dövünmelerini, harabeye dönen bir şehirde artık kaybolmuş insanların çaresizliğini gösteren görüntüleri izledik gündür. Şimdi ateşlerin kesilmesiyle tanık olduğumuz şiddet sona erdi bizim için, belki biraz da rahatladık, çünkü Gazze'de insanın insana yaptığı şiddet insanlığımızı lekeliyordu,

22 İlhami Güler, "Gazze Katliamında Şaşılacak Ne Var?", Radikal İki, 18 Ocak 2009, s. 6.

23 Ergin Yıldızoğlu, "Peki, Şimdi Ne Oldu?", Cumhuriyet, 21 Ocak 2009, s. 4.

yakılan ağıtlar bizi de yakıyordu. Biz seyreden, işiten insanların mağduriyeti son buldu, ama ya Filistinlilerin mağduriyeti?”

Özgür Ulusoy, “Hem İsrail hem Filistin tarafından hoşgörüyü artırmaya ve ‘ötekini’ tanımaya yönelik projeler var,” dese de aslanan yerli yerinde duruyor; yani şunlar:

İsrail’in Gazze’deki saldırılarında ölen 16 yaşından küçük kurban sayısı 39’u bulurken her an tepelerine bomba düşeceği korkusuyla bekleyen çocuklar ciddi travma yaşıyor. 11 yaşındaki Muhammed Ayyad “Korkuyoruz... her an ölebiliriz” derken, altı yaşındaki kardeşi Ahmed’in korkudan altına işediğini söylüyor...

İsrail’de Arap ve Yahudi çocukların birlikte gittiği anaokulu bile savaştan etkilendi... Gazze operasyonundan sonra İsrail’de Yahudilerle Arapların bir arada bulunduğu yerlerde de gerginlikler yaşanıyor. Berşeva kentinde tarafların kaynaşmasını sağlamak amacıyla kurulan bir anaokulunda bile Yahudi ve Arap çocuklarla, aileleri arasında savaşın izleri silinmiyor...

İsrail’in vurduğu BM okulları açıldı, Gazzeli çocuklar eğitime döndü. İngilizce dersinde ‘İsrail, Filistinliler, Araplar, Müslümanlardan nefret ediyor’ gibi alıştırmalar yapıldı. Hamas yakını ölene 1300, yaralananına 650 dolar dağıtıyor...

Ayrıca İsraili Arapların yüzde 40.5’i, Nazi döneminde Yahudi soykırımı yapıldığına inanmıyor. Hayfa Üniversitesi tarafından yapılan araştırmaya göre, İsraili Arapların sadece yüzde 41’i, İsrail’in Yahudi bir devlet olarak varlığını kabul ederken, yüzde 40.5’i Yahudi soykırımı diye bir olayın asla yaşanmadığını belirtiyor...

SONUÇ(SUZ) TEMENNİ(LER)

Görünen odur ki, Nobel Barış ödüllü Güney Afrikalı Başpiskopos Desmond Tutu’nun Filistinlilerin, Yahudi soykırımından ötürü İsrail’e baskı yapmaktan kaçınan Batılıların suçluluk hissinin bedelini ödediğini söylediği güzergâhta, Ortadoğu’nun kanayan yarası Filistin Sorunu, soru(n) olmayı sürdürecektir...

Nietzsche’nin, “Kavga kavga ile değil, barış ile sona erer”; Mahatma Gandi’nin, “Barışa giden yol yok, yol barışın ta kendisidir,” dedikleri çerçevede “Barış” denilen şey uzaktadır!

Şimdi yapılması gereken Hamas’a dair “eleştirileri”ne karşın, bunları da -Mecid Navaz’ın²⁴ duyarlılığıyla!- “es” geçmeden, direnen Hamas ile Filistin hal-

24 “Gazzeli çocukların öldürülmesi üzerine Yahudi çocukları ‘hedef’ ilan eden Hamas komutanı Zahar Filistinlilere ihanet etti. Filistin’de adalet ceset yarışına indirgenemez. Hamas’ın

kıyla dayanışmayı yükseltmektir...

Tıpkı Latin Amerika'luların yaptığı gibi...

Duymamış olamazsınız; Ekvador parlamentosu İsrail'i insanlığa karşı suç işlemekle suçlayıp Kolombiya ve Guatemala ateşkes çağrısı yaparken, Chávez de, "Uluslararası hukuku çiğnemek ve devlet terörü icra etmekle" suçladığı İsrail'in Caracas elçisi Şlomo Cohen ile bazı elçilik personelinin sınır dışı etme kararını aldı...

Ya da İsraili Şair Jonathan Geffen, İsrail gazetesi Maariv'de yazdığı yazıda Gazze işgalini eleştirerek haykırdığı üzere: "Hangi adaletten, hangi onurdan söz ediyoruz? Bir kez daha yapmayı biliyor gibi olduğumuz şeyi yapıyorduk: Sonunda hep bir çeşit (deyimi bağışlayın) soykırım olarak algılanan kitlesel katliam, bizi yok oluşa ve yıkıma sürükleyen bir yıkım ve yok ediş operasyonu.

Başkan Truman Hiroşima'ya atom bombası atıldıktan sonra, 'madem ki bu bombaya sahibiz, bunu kullanmalıydık' açıklamasını yapmıştı. Biz de 'mademki cephanemiz var, tüm ateş gücümüzü aslında bize ulaşamayan düşmana karşı kullanacağız' diyoruz.

Bir İsraili yorumcu, 'Gazze de mezarlık için yeterince yer yok' diyor. Hâlâ elimizde tonlarca füze kaldığına göre mezarlıkları bombalayalım! Ama seyirciler çok hassas olduğundan katliama dair en küçük bir görüntü bile zinhar yayınlamayalım. Sonradan ilaç stoklarını bombalayacağımız Filistinlilere ilaç da yollayalım. Ve bu arada bu suça karşı sesini yükseltenleri de yine hain ilan edelim..."

Veya "Filistin'de olan bir rezalettir. Bir katliam... Tarih katliamı haklı gösterecek biçimde yeniden yazılıyor," diyen John Berger ile Eduardo Galeano'nun birlikte kaleme aldıkları mektupta, "Bugün, İsrail'in Gazze'ye düzenlediği saldırılar ışığında, bu çatışmanın arkasındaki her daim örtülü duran esas muhasebe apaçık bir şekilde ortaya döküldü. Bir İsraili kurbanın ölümü, yüz Filistinlinin öldürülmesini haklı çıkarabilir. Bir İsrailinin hayatı, yüz Filistinlinin hayatına bedeldir," diye haykırdıkları üzere...

---

köktenciliği, dünyaya Filistinlilerin Siyonizm'le İslâmcılık arasında sıkışmasını göz ardı etme bahanesi sunuyor." (Mecid Navaz, "Çocuk Cinayetiyle Direniş İhanettir", The Guardian, 7 Ocak 2009).